

hvor der er en mellemmand, som så lejer lejligheden videre ud til en lejer.

Men én ting er, at vi så åbenbart alle sammen i dag kan blive enige om, at der er en eller anden form for problem her. En anden ting er – og det er det næste skridt – at sige: Hvad er det så, vi skal gøre ved det? Og der må jeg sige, at debatten her i dag sådan set kun har bekræftet mig i, at der er alt for lidt sikker viden om, hvad problemets omfang og art er i dag. Jeg synes, der er mange tilfælde af påstand mod påstand.

Fru Lissa Mathiasen nævner, at hun har kendskab til flere tusinde lejligheder. Det betvivler jeg sådan set ikke, men jeg kan jo ikke som lovgiver stå og lovgive på grundlag af et tal, der flyver i luften. Og strengt taget står vi her i dag på grundlag af en artikelserie i én avis her i landet. Jeg har sådan set ikke fået særlig meget anden viden end ad den vej.

Alt i alt synes jeg, at tingene taler for – uanset at tiden jo altid er en faktor, også i de her sager – at vi får kigget det her område efter i sømmene og fundet ud af, hvad den gode løsning er.

Vi synes, det er kompliceret. Og som parti har vi det på boligområdet sådan, at vi ikke kan lide at gribe til nye løsninger og gribe til lovinstrumentet sådan bare uden videre på grundlag af nogle få avisartikler og omtale i pressen. Vi bliver simpelt hen nødt til at insistere på at vide mere om hele det her område.

Formålet set har lejerne den fulde beskyttelse i det yderste led. De kan gå til huslejenævnet, og de har den beskyttelse, som lejere jo nu har. Men så er spørgsmålet, hvad de reelle muligheder så er.

Der er også spørgsmålet om, hvor i det her led – det er jo sådan en treleddet størrelse – problemerne egentlig er. Er det i forholdet mellem udlejer og mellemmand, at problemet er? Er det i forholdet mellem mellemmand og lejer i sidste ende? Det synes vi faktisk ikke vi har helt sikker viden om.

Hvad er egentlig retstilstanden? Det var der også en diskussion om. I hvor høj grad er noget ulovligt eller ikke ulovligt? I hvor høj grad kan noget politianmeldes eller ikke politianmeldes?

Vi synes, der rejser sig rigtig mange spørgsmål, og vi vil gerne være med til at gøre noget ved det her, men vi vil også gerne have sikker grund under fødderne. Lige præcis på boligområdet er der ikke brug for flere hastige lappeløsninger.

Vi mener, at et grundlæggende, meget stort problem på boligområdet er den utrolige kom-

pleksitet, der er i lovgivningen, uigennemsigtheden. Man kan jo ikke udelukke, at der er nogle af lejerne i de her konstruktioner, som simpelt hen ikke er gået til huslejenævnet, fordi de ikke aner, hvad den rigtige leje er. Jeg har fået fortalt, at i det her land kan man udregne sin leje på over 60 forskellige måder, og så tror pokker, at lejeren måske har svært ved at gennemskue det.

Alt i alt vil jeg sige, at hvis det også kunne føre til en større klarhed på det her område og noget forenkling, ville vi støtte det varmt. Under alle omstændigheder vil vi gerne støtte, der bliver gjort noget ved det her område, men vi kan ikke umiddelbart støtte lovforslaget på det her grundlag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Steen Gade.

Kl. 15.05

Steen Gade (SF):

Jeg synes, debatten om det her forslag har været lidt rodet, i hvert fald fra starten. Da jeg hørte ministeren, syntes jeg nok, det var meget svært at vide, om vi havde et problem, eller om vi ikke havde et problem. Jeg skal over for Venstres ordfører kvittere for, at det var lidt tydeligere at høre, at der er et problem, og det vil jeg i hvert fald gerne have slået fast under den her førstebehandling at der er.

Det er jo sådan set ikke os som forslagsstillerne, der løber efter medierne. Det, jeg citerede for lidt siden, er faktisk noget, som socialministeren har sagt, nemlig at her var der noget, man virkelig skulle gøre noget ved. Den forskel, der på dette punkt er mellem socialministeren og forslagsstillerne, er jo sådan set, at socialministeren ikke har gjort noget, mens vi har fremsat et forslag.

Derfor forekommer det mig noget absurd, at man på en måde skal have så mange tæsk – for at sige det på godt dansk – for, at man faktisk er kommet med et forslag.

Det havde da klædt de ordførere, som mener, at der er et problem, at de havde sagt: Her er et forslag, lad os kigge på det i udvalget. Er det ikke det, vi har udvalgsarbejde til?

Så kunne man sige, at man vil se på omfanget, at man vil se på de problemstillinger, der er, og at det her forslag kan man arbejde ud fra.

Men nej, den eneste, der nærmede sig det, var vel den radikale ordfører, der sagde noget i retning af, at det her var noget, man godt ville be-